

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

17. juni 1997 *

I de forenede sager C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I),

National Power plc, Swindon (Det Forenede Kongerige), ved Nicholas Forwood, QC, barrister David Anderson, barrister Sally Barrett-Williams og solicitor Gary Chapman og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

og

PowerGen plc, London, ved K.P.E. Lasok, QC, og solicitor Lindsay Marr og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

appellanter,

angående appel af kendelse afsagt den 24. marts 1997 af formanden for Rettens Tredje Afdeling i sag T-367/94, British Coal Corporation mod Kommissionen (Sml. II, s. 469), hvori der er nedlagt påstand om, at kendelsen ophæves, at appellanternes interventionsbegæringes tages til følge, og at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger,

* Processprog: engelsk.

de andre parter i appelsagen:

British Coal Corporation, London, ved David Vaughan, QC, barrister David Lloyd Jones og solicitor Cyrus Mehta og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

og

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

efter at have hørt generaladvokat C.O. Lenz,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Ved appelskrifter indleveret til Domstolens Justitskontor den 21. og 24. april 1997 har National Power plc (herefter »National Power«) og PowerGen plc (herefter »PowerGen«) i medfør af artikel 50, stk. 1, i EKSF-statutten for Domstolen iværksat appel til prøvelse af kendelse afsagt den 24. marts 1997 af formanden for Rettens Tredje Afdeling i sag T-367/94, British Coal Corporation mod Kommis-

sionen (Sml. II, s. 469, herefter »den appellerede kendelse«), hvorved deres interventionsbegæringer ikke blev taget til følge.

- 2 Ved processkrifter indleveret til Justitskontoret henholdsvis den 12. og den 20. maj 1997 har British Coal og Kommissionen fremsat skriftlige bemærkninger for Domstolen.
- 3 Da de to sager har forbindelse med hinanden, findes de i henhold til procesreglementets artikel 43, der i medfør af artikel 118 finder anvendelse i appelsager, at måtte forenes med henblik på kendelsen.

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 4 De faktiske omstændigheder er fremstillet således i den appellerede kendelse:

»3. NALOO [National Association of Licensed Opencast Operators] havde i en klage til Kommissionen af 15. juni 1994 gjort gældende, at British Coal Corporation (herefter 'British Coal') og Central Electricity Generating Board (centralt organ inden for elektricitetsproduktion, herefter 'CEGB'), hvis beføjelser PowerGen og National Power er indtrådt i, havde gjort sig skyldige i konkurrencebegrænsninger i tiden fra den 1. januar 1973, datoen for Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, til den 31. marts 1990.

4. NALOO bestred navnlig, at de royalties, som British Coal opkrævede for kul, som sammenslutningens medlemmer udvandt i British Coal's åbne brud, var lovlige ifølge artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7, i EKSF-traktaten (herafter 'traktaten'). NALOO gjorde endvidere gældende, at CEEGB havde opkøbt kul til fremstilling af elektricitet hos sammenslutningens medlemmer til diskriminerende priser, hvilket var i strid med traktatens artikel 63 samt EF-traktatens artikel 85 og 86.

5. I sin klage opfordrede NALOO i det væsentlige Kommissionen til:

- at udøve sin kompetence i henhold til traktatens artikel 4, litra d), artikel 65, artikel 66, stk. 7, og artikel 86, og at vedtage en beslutning, hvori det fastslås, at British Coal har gjort sig skyldig i de overtrædelser, som fremgår af klagepunkterne
- at gribe ind over for CEEGB i medfør af traktatens artikel 63 og EF-traktatens artikel 86.

6. Den 1. august 1994 fremsendte British Coal sine bemærkninger til klagen til Kommissionen og begærede principalt, at Kommissionen i medfør af traktatens artikel 35 fastslog, at den ikke havde kompetence til at behandle klagen for så vidt angik royalties, som British Coal havde opkrævet forud for den 1. april 1990, subsidiært, at klagen afvistes af retlige grunde uden realitetsprøvelse. British Coal præciserede, at såfremt Kommissionen ikke vedtog den begærede beslutning inden for en frist af to måneder fra opfordringen hertil, ville selskabet anlægge sag ved Retten til prøvelse af Kommissionens stiltiende afslag, som måtte anses for at være en følge af institutionens passivitet.

7. Ved skrivelse af 3. oktober 1994 meddelte Kommissionen British Coal, at selskabet ikke kunne kræve, at Kommissionen vedtog en beslutning af et bestemt

indhold, og at dens undladelse af at afvise en klage inden for den frist, indklagede havde fastsat, ikke kunne antages at indebære en iværksættelse af en procedure efter artikel 35.

8. På denne baggrund har British Coal ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. november 1994 anlagt sag i henhold til traktatens artikel 35 med påstand om annullation af den stiltiende beslutning om ikke at afvise NALOO's klage, som må anses for at være en følge af Kommissionens passivitet.«

- 5 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 31. marts og den 10. april 1995 fremsatte PowerGen og National Power begæring om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for British Coal's påstande, dels i henhold til artikel 34 i EKSF-statutten for Domstolen, der finder anvendelse i sager for Retten i medfør af statuttens artikel 46, dels i henhold til artikel 115 i Rettens procesreglement.

Den appellerede kendelse

- 6 De argumenter, de to parter fremførte til støtte for, at de havde en berettiget interesse i afgørelsen af tvisten, er sammenfattet således i den appellerede kendelse:

»9. I sin begæring om tilladelse til at intervenere har PowerGen gjort gældende, at selskabet til forskel fra British Coal ikke har anlagt sag, fordi det hverken er en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder i traktatens artikel 80's forstand, selv om det er omfattet af artikel 63, stk. 1. PowerGen er imidlertid en juridisk person og har således den fornødne retsevne til at kunne intervenere i den foreliggende sag (Domstolens kendelse af 3.5.1961, sag 13/60, Geitling mod Den Høje Myndighed, Rec. 1962, s. 267).

10. PowerGen har gjort gældende, at institutionen har fremsat bemærkninger til NALOO's klage, som i det væsentlige er identiske med British Coal's, samt at klagen angår de samme faktiske omstændigheder og rejser de samme retsspørgsmål. Retten vil derfor skulle tage stilling til retsspørgsmål, der umiddelbart vedrører PowerGen's stilling.

11. PowerGen har endvidere anført, at nærværende sag ligeledes angår retsspørgsmål, der umiddelbart har tilknytning til de præjudicielle spørgsmål, Hopkins-sagen angik (Domstolens dom af 2.5.1996, sag C-18/94, Hopkins m.fl., Sml. I, s. 2281), nemlig de betingelser, CEEB havde anvendt ved køb af kul hos små mineejere i tiden fra 1985 til den 31. marts 1990. Navnlig spørgsmålene om Kommissionens kompetence og om den påståede adgang til retsmidler med tilbagevirkende gyldighed forelå på samme måde i Hopkins-sagen, som de gør i nærværende sag.

12. National Power gør for sin del gældende, at selskabet har en berettiget interesse i sagens afgørelse, idet NALOO's klage ikke alene var rettet mod British Coal, men det i klagen ligeledes hævdedes, at CEEB — hvis rettigheder, National Power er indtrådt i — havde overtrådt traktatens artikel 63 og EF-traktatens artikel 86. National Power har i lighed med British Coal henvist til, at klagen savnede grundlag, og har anmodet om, at den blev afvist for så vidt angår National Power.«

- 7 I den appellerede kendelse er parternes bemærkninger vedrørende de to interventionsbegæringer gengivet således:

»16. I sine bemærkninger til PowerGen's interventionsbegæring har Kommissionen i processkrift af 24. april 1995 anført, at den omstændighed, at PowerGen ikke er en virksomhed i traktatens forstand, ikke er til hinder for, at selskabet kan intervenere i den foreliggende sag i medfør af artikel 34 (i EKSF-statutten for Domstolen (herefter 'statutten')).

17. Kommissionen anser det imidlertid for tvivlsomt, om PowerGen har godtgjort at have den fornødne interesse i udfaldet af British Coal's søgsmål, der alene angår spørgsmålet om den royaltysats, der blev anvendt på udvinding af kul fra åbne brud i henhold til licens. PowerGen har ikke oplyst, hvorledes udfaldet af annulationssøgsmålet angående Kommissionens stiliende beslutning om ikke at afvise NALOO's klage over British Coal, der støttes på traktatens artikel 4, artikel 65 og artikel 66, stk. 7, ville kunne støtte PowerGen's stilling i forhold til NALOO's påstande om, at CEEB overtrådte traktatens artikel 63 og EF-traktatens 85 og 86 som følge af sine diskriminerende priser over for private producenter i forhold til de priser, der blev betalt til British Coal.

18. Kommissionen har medgivet, at PowerGen er berørt af klagen, samt at PowerGen ligeledes har gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at behandle de spørgsmål, der rejses i klagen, på ny. Kommissionen nærer imidlertid tvivl om, hvorvidt denne omstændighed er tilstrækkelig som grundlag for at antage, at PowerGen har en berettiget interesse i sagens afgørelse.

19. PowerGen kan under ingen omstændigheder gennem sin intervention udvide omfanget af den sag, som British Coal har anlagt, til tillige at omfatte aspekter af den klage, der er indgivet over PowerGen, i henhold til helt andre bestemmelser.

20. Kommissionen har ved processkrift af 2. maj 1995 fremsat i det væsentlige identiske bemærkninger til den af National Power fremsatte interventionsbegæring.

21. British Coal har ikke i sine bemærkninger af 28. april 1995 til interventionsbegæringerne rejst indsigelse mod de tre interventionsbegæring, men alene anmodet om, at bestemte dokumenter behandles som fortrolige i forhold til PowerGen og National Power.«

- 8 I den appellerede kendelse blev de to interventionsbegæringer ikke taget til følge. Rettens argumentation var følgende:

»23. [Statuttens] artikel 34 giver kun fysiske og juridiske personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en tvist, adgang til at intervenere. I medfør af bestemmelsen kan påstande, der fremsættes i en interventionsbegæring, kun gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en af parternes påstande.

24. Heraf følger, at det ikke er tilstrækkeligt, at de, der anmoder om tilladelse til at intervenere, har en berettiget interesse i afgørelsen af det foreliggende annullations-søgsmål i form af en indirekte interesse som følge af lighedspunkter mellem de foreliggende situationer, men at de skal have en interesse i selve tvistens genstand, således som denne er afgrænset af de påstande, British Coal har nedlagt i stævningen.

25. I denne forbindelse bemærkes, at British Coal kun i det omfang, hvor NALOO's klage er rettet mod dette selskab, og hvor NALOO følgerlig bestrider lovligheden af den royalty, som British Coal har opkrævet, under henvisning til traktatens artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7, gyldigt kan påstå annul-lation af Kommissionens stiltiende beslutning om ikke at afvise klagen.

26. De bestemmelser, der er relevante for en bedømmelse af licenserne til udvin-ding af uforarbejdet kul og de heri fastsatte royalty- og betalingsbetingelser, er traktatens artikel 4 og 65 samt artikel 66, stk. 7 (jf. Domstolens dom af 13.4.1994, sag C-128/92, Banks, Sml. I, s. 1209, præmis 14).

27. PowerGen og National Power kan imidlertid kun antages at have en direkte og aktuel interesse i annul-lation af Kommissionens stiltiende beslutning om at afvise NALOO's klage, i det omfang en dom, hvorved beslutningen annulleres, ville være til hinder for, at klagen behandles i relation til lovligheden af de købs-priser på kul, som CEGB betalte til NALOO's medlemmer.

28. Forholdet er imidlertid det, at det ikke alene er de former for konkurrencebe- grænsende praksis, som NALOO hævder, at henholdsvis British Coal og CEEB gør sig skyldige i, der er forskellige, men at dette tillige er tilfældet med hensyn til retsgrundlaget. Det er således traktatens artikel 4, litra b), sammenholdt med artikel 63, stk. 1, der udgør den retlige ramme til imødegåelse af forskelsbehandling udøvet af købere over for producenter for så vidt angår pris, mængde og andre betingelser ved køb af kul (jf. Hopkins-dommen, præmis 24).

29. Herefter findes de påstande, som PowerGen og National Power har fremsat i deres interventionsbegæring, ikke at gå ud på en tiltrædelse af British Coal's påstande i [statutten] artikel 34's forstand (jf. Domstolens kendelse af 12.4.1978, forenede sager 116/77, 124/77 og 143/77, Amylum m.fl. mod Rådet og Kommis- sionen, Sml. s. 893, præmis 7 ff.).

30. Den af PowerGen og National Power fremsatte interventionsbegæring bør føl- gelig ikke tages til følge.«

- 9 Da parternes skriftlige indlæg indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse om appellen, findes der ikke anledning til at give parterne lejlighed til at fremsætte mundtlige bemærkninger.

Parternes argumenter

I sag C-151/97 P(I)

- 10 National Power har i det væsentlige fremført tre anbringender til støtte for appellen.

- 11 National Power's første anbringende er, at den appellerede kendelse beror på en sammenblanding af de to stykker i statuttens artikel 34, der har følgende ordlyd:

»Fysiske og juridiske personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist, kan indtræde i denne retstvist.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en af parternes påstande.«

- 12 National Power har anført, at det fremgår af den appellerede kendelse, særlig af præmis 29, at der er sket en sammenblanding af kravet i henhold til artikel 34, stk. 1, om en berettiget interesse i afgørelsen af sagen og kravet i henhold til artiklens stk. 2 om, at påstandene i en interventionsbegæring skal gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en parts påstande.
- 13 Efter National Power's opfattelse udledes det således i den appellerede kendelses præmis 29 med urette af, at de to parter hævdes ikke at have interesse i afgørelsen af tvisten, at deres påstande i begæringen ikke går ud på en tiltrædelse af en parts påstande.
- 14 National Power's andet anbringende er, at selskabets interesse i afgørelsen af sagen ikke er blevet korrekt bedømt i den appellerede kendelse, og at denne er behæftet med retlige fejl og ikke er fyldestgørende begrundet.

- 15 Det eneste grundlag for konstateringen af, at National Power ikke har haft en berettiget interesse, har været, at NALOO's klage dels over British Coal, og dels over National Power vedrørte forskellige former for praksis, som faldt ind under forskellige bestemmelser i EKSF-traktaten. En sådan konstatering kan imidlertid ikke være tilstrækkelig til at udelukke, at National Power har en interesse i afgørelsen.
- 16 På trods af forskellene mellem de to klager, kunne grundene til, at British Coal ønskede NALOO's klage over British Coal afvist, nemlig ligeledes fremføres til støtte for at afvise NALOO's klage over National Power.
- 17 I denne henseende har National Power for det første henvist til, at NALOO's klager over på den ene side British Coal og på den anden side National Power og PowerGen blev fremsat i ét enkelt dokument, og at der i hvert fald til dels var truffet afgørelse om en tidligere klage fra NALOO i én enkelt kommissionsbeslutning. Specielt angik begge sager udelukkende tiden forud for april 1990, og der opstod derfor samme principielle spørgsmål om Kommissionens kompetence med hensyn til nogle former for praksis, som var ophørt mange år tidligere. Endelig har National Power i almindelighed henvist til, at NALOO's klage støttes på en påstået sammenhæng mellem på den ene side British Coal's praksis og på den anden side den af National Power og PowerGen fulgte praksis.
- 18 I samme forbindelse — og under hensyn til, at British Coal's argumenter i det væsentlige var de samme som dem, British Coal havde fremført over for Kommissionen med hensyn til dennes manglende kompetence og med hensyn til Kommissionens forpligtelse til at afvise klagen — har National Power efter sin opfattelse med rette argumenteret over for Retten i Første Instans for, at udfaldet af den af British Coal anlagte sag rent faktisk kunne være afgørende for, om Kommissionen kunne vedtage en beslutning over for National Power.
- 19 Efter National Power's opfattelse kan der også henvises til Domstolens praksis til støtte for denne argumentation.

- 20 Ifølge National Power er kendelsen i sagen Amylum m.fl. mod Rådet og Kommissionen, som der henvises til i den appellerede kendelses præmis 29, imidlertid ikke relevant, idet sagen angik en interventionsbegæring, der var fremsat af udenforstående i en sag, hvori der var fremsat erstatningskrav over for Fællesskabet, men hvis udfald ville være uden betydning for de parter, der anmodede om tilladelse til at intervenere, og ikke kunne påvirke deres situation.
- 21 National Power har heroverfor henvist til en række andre kendelser, hvorved begæringer om intervention er blevet taget til følge, nemlig kendelse af 24. oktober 1962, forenede sager 16/62 og 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m.fl. mod Rådet (Rec. s. 937), hvori en annullation af den anfægtede forordning indirekte ville få økonomiske konsekvenser for producenterne af frugt og grøntsager, idet det ville blive lettere at indføre sådanne produkter, men producenterne dog ikke havde en direkte retlig interesse i sagens udfald, kendelse af 15. juli 1981, sag 45/81, Moxel mod Kommissionen (ikke trykt i Samling af Afgørelser), og kendelse af 14. oktober 1977, forenede sager 113/77 R og 113/77 R-Int., NTN Toyo mod Rådet (Sml. s. 1721), som angik en antidumpingtold i et tilfælde, hvor udfaldet af den af en importør anlagt sag kunne have betydning for en anden importørs retsstilling. National Power har endvidere henvist til en række sager, uden dog at anføre dem særskilt, hvori sammenslutninger har fået tilladelse til at intervenere med den begrundelse, at den retlige problemstilling i sagerne — i modsætning til det konkrete retlige udfald — var af direkte interesse for sammenslutningernes medlemmer.
- 22 Stadig for så vidt angår det andet anbringende har National Power endelig anført, at National Power ikke er en virksomhed som omhandlet i EKSF-traktatens artikel 80, og derfor efter al sandsynlighed ikke direkte kunne anfægte Kommissionens beslutning om at afvise NALOO's klage. Det ville imidlertid stride mod grundlæggende rettigheder, hvis National Power ikke kunne råde over et retsmiddel til varetagelse af sine rettigheder.
- 23 Med sit tredje anbringende har National Power i det væsentlige gentaget anbringendet om, at den appellerede kendelse er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som det i kendelsen med urette fastslås, at påstandene i interventionsbegæringen ikke går ud på tiltrædelse af British Coal's påstande.

I sag C-157/97 P(I)

- 24 Til støtte for appellen har PowerGen fremført fem anbringender, som går ud på, at der på bestemte punkter er begået retlige fejl i argumentationen i den appellerede kendelse.
- 25 For det første synes det af den appellerede kendelses præmis 25 og 27 at fremgå, at det i kendelsen er lagt til grund, at der er forskel på British Coal's og PowerGen's interesse i at få Kommissionens stiltiende afvisning annulleret. Dette er imidlertid uden betydning, eftersom det, der kræves af intervenienten, er, at denne har en berettiget interesse i sagens udfald, men ikke, at der skal være tale om samme interesse som den part, til støtte for hvis påstande interventionen skal finde sted.
- 26 For det andet er det i den appellerede kendelse med urette lagt til grund, at en annulation af Kommissionens stiltiende afslag, hvis Retten måtte nå frem til dette resultat, kun vil have virkning for British Coal og ikke over for enhver. Efter PowerGen's opfattelse vil en sådan annulation derimod også få direkte virkning for PowerGen's vedkommende. Til støtte herfor har PowerGen henvist til, at det af meddelelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (1994 C 386, s. 19) om sagsanlægget ikke fremgår, at British Coal skulle have begrænset sine påstande til kun at gå ud på annulation af Kommissionens stiltiende afslag, for så vidt som dette berører British Coal.
- 27 For det tredje har den i kendelsen omtalte omstændighed, at NALOO's klager over British Coal og over PowerGen er baseret på forskellige bestemmelser i EKSF-traktaten, ingen betydning. Efter PowerGen's opfattelse er det eneste krav, der kan stilles, derimod, at British Coal's argumentation til støtte for sine påstande også kan gælde for NALOO's klage over PowerGen.

- 28 For det fjerde har PowerGen henvist til Domstolens kendelse af 14. februar 1996, sag C-245/95 P, Kommissionen mod NTN Corporation m.fl. (Sml. I, s. 559), hvorved en virksomhed og dens datterselskaber fik tilladelse til at intervenere i en appelsag om en antidumpingtold, selv om sagsøgerne i sagen for Retten kun havde påstået antidumpingforordningen annulleret, for så vidt som den berørte dem. Heraf må det efter PowerGen's opfattelse kunne udledes, at selv om en eventuel annullation af Kommissionens stiltiende afslag i den foreliggende sag ikke skulle have virkning over for enhver, har PowerGen dog fortsat interesse i, hvorledes sagen afgøres.
- 29 PowerGen har endvidere henvist til kendelserne i sagerne NTN Toyo mod Rådet og Moxel mod Kommissionen og har i denne forbindelse anført, at disse afgørelser ikke umiddelbart kan overføres på situationer, hvori adgang til intervention må afslås, fordi den, der fremsætter interventionsbegæringen, ikke er berørt af den pågældende retsakt, men kun ønsker at fremføre argumenter, som eventuelt kan have betydning for den pågældende under eventuelle fremtidige sager om en anden retsakt, der måtte blive udstedt på et senere tidspunkt. Dette var tilfældet i kendelsen af 25. november 1964, sag 111/63, Lemmerz-Werke mod Den Høje Myn-dighed (Rec. 1965, s. 883).
- 30 Det sidste anbringende, PowerGen har fremført, svarer i det væsentlige til, hvad National Power har gjort gældende som sit andet anbringende, som er, at det må være i strid med grundlæggende rettigheder, at personer, der ikke er virksomheder i EKSF-traktatens forstand, ikke har adgang til at benytte et retsmiddel til varetagelse af deres rettigheder.

British Coal's bemærkninger

- 31 I sine bemærkninger for Domstolen har British Coal anført, at selskabet har fra-faldet de begæringer om fortrolig behandling, som det tidligere har fremsat over for Retten.

- 32 I øvrigt har British Coal erklæret at tilslutte sig de argumenter, National Power og PowerGen har fremført, og har specielt henvist til kendelsen i sagen Kommissionen mod NTN Corporation m.fl., jf. ovenfor, og kendelse af 25. marts 1992 (sag C-241/91, Radio Telefis Eireann mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser), hvori det blev antaget, at en person, hvis interesse kun bestod i at få fastslået det almindelige princip, sagsøgerne søgte at opnå Domstolens anerkendelse af, kunne intervenere i sagen.
- 33 British Coal har endelig anført, at en intervention fra National Power's og PowerGen's side vil være i overensstemmelse med formålet med interventionsproceduren, som er at undgå yderligere søgsmål, når først der er afsagt dom om det omtvistede forhold.

Kommissionens bemærkninger

- 34 Kommissionen har fremsat bemærkninger vedrørende hver af de to appeller, og den har fremført følgende generelle bemærkninger.
- 35 Kommissionen har indledningsvis henvist til, at en intervention ikke må føre til, at sagens genstand ændres, og at den sag, British Coal har anlagt ved Retten i Første Instans, kun angår lovligheden af Kommissionens undladelse af at afslå NALOO's klage, for så vidt som den angik British Coal. Klagen vedrørte kun EKSF-traktatens artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7. Som det fremgår af den appellerede kendelses præmis 25, havde British Coal ikke en retlig interesse i at få NALOO's klage afvist, for så vidt som den var rettet mod National Power og PowerGen, og British Coal hævdede heller ikke at have en sådan interesse. Selv hvis British Coal fik medhold, ville dette intet ændre for National Power's og PowerGen's vedkommende.

- 36 Hertil kommer efter Kommissionens opfattelse, at appellanternes interesse højst er en generel interesse i at råde over et præjudikat. Som det med rette er anført i den appellerede kendelses præmis 24, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt, at der blot er lighedspunkter mellem de foreliggende situationer. Interessen skal derimod godtgøres at bestå i forhold til sagens genstand.
- 37 Kommissionen har endelig anført, at det klart fremgår, at den fremgangsmåde, der er fulgt i den appellerede kendelse, har været korrekt, når man ser på den i kendelsen anlagte sondring mellem dels NALOO's situation, og dels National Power's og PowerGen's situation, idet NALOO, men hverken National Power eller PowerGen, fik tilladelse til at intervenere.
- 38 For så vidt angår National Power's appel har Kommissionen endvidere anført følgende.
- 39 Med hensyn til det første og det tredje anbringende, der vedrører fortolkningen af statuttens artikel 34, må det afgørende være at fastslå, om der består en interesse i at intervenere. Det fremgår af en gennemgang af statuttens artikel 34, stk. 1 og 2, som nødvendigvis skal ses under ét, at der skal bestå en direkte sammenhæng mellem sagens afgørelse og retten til at intervenere, idet kun den, som Rettens eller Domstolens afgørelse vedrørende de egentlige parter påstande har umiddelbar og afgørende virkning for, har ret til at intervenere i sagen. Som det fremgår af den appellerede kendelse, er dette ikke tilfældet for National Power's vedkommende.
- 40 National Power's andet anbringende beror efter Kommissionens opfattelse på den fejlagtige forudsætning, at Rettens dom i sagen uden videre vil gælde for National Power. Det er Kommissionens standpunkt, at National Power kun har interesse i at benytte den foreliggende sag som præcedens.

- 41 De kendelser, National Power har henvist til, har alle vedrørt tilfælde, hvor sagens afgørelse nødvendigvis ville få indvirkning på retsstillingen for den, der anmoder om tilladelse til at intervenere, men dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.
- 42 Kommissionen har endelig anført, at National Power's argumentation om, at der skulle bestå en grundlæggende ret til at råde over et retsmiddel, ikke kan tiltrædes. For det første kan National Power benytte retsmidlerne for de nationale domstole. For det andet vil National Power, for så vidt som selskabet ikke har en direkte interesse i sagens afgørelse, intet miste ved ikke at få adgang til at intervenere, og en intervention kan derfor ikke betragtes som et retsmiddel, der kan opveje National Power's manglende søgsmålskompetence. Endelig er det efter Kommissionens opfattelse på ingen måde sikkert, at købere af produkter, der er omfattet af EKSF-traktaten, ikke råder over et retsmiddel, blot fordi de ikke selv er virksomheder i traktatens forstand.
- 43 Kommissionens bemærkninger vedrørende de fem anbringender, PowerGen har fremført til støtte for appellen, kan sammenfattes som følger.
- 44 Det første anbringende, som er, at den, der ønsker at intervenere, ikke nødvendigvis skal have samme interesse som den part, til støtte for hvis påstande interventionen ønskes iværksat, er i det væsentlige et semantisk argument. Det eneste, der reelt har betydning, er, om det er afgørende for den, der ønsker at intervenere, at den pågældende part i sagen får medhold i sine påstande. Denne betingelse er ikke opfyldt i den foreliggende sag.
- 45 Med hensyn til PowerGen's andet anbringende har Kommissionen anført, at hvis Retten i Første Instans skulle annullere Kommissionens beslutning, vil det helt åbenbart kun være til fordel for den part, der har påstået beslutningen annulleret (dom af 21.2.1974, forenede sager 15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 og 137/73, Schots-Kortner m.fl. mod Rådet, Kommissionen og Parlamentet, Sml. s. 117, og af 14.6.1988, sag 161/87, Muysers og Tulp mod Revisionsretten, Sml. s. 3037).

- 46 Kommissionen har desuden fremhævet, at selv hvis dommen skulle have virkning over for enhver, vil den dog kun umiddelbart angå British Coal og andre virksomheder i EKSF-traktatens forstand, som er indehavere af udvindingsrettigheder, for så vidt angår den royalti, der afkræves NALOO's medlemmer.
- 47 Kommissionen har endvidere bestridt PowerGen's tredje anbringende, som er, at en af Retten afsagt dom, som eventuelt giver British Coal medhold i argumentationen vedrørende EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1, og artikel 66, stk. 7, også vil have gyldighed for traktatens artikel 63, stk. 1, som klagen over PowerGen støttes på. Den sag, der er anlagt ved Retten, angår ikke den sidstnævnte bestemmelse.
- 48 Efter Kommissionens opfattelse er den kendelse i sagen NTN Toyo mod Rådet, som PowerGen har henvist til i forbindelse med sit fjerde anbringende, ikke relevant, idet PowerGen befinder sig i en helt anden situation end den, som intervenienten i den pågældende sag, NSK, befandt sig i. NSK eksporterede samme produkter som sagsøgeren, og også NSK's produkter var omfattet af antidumpingtolden i henhold til den forordning, der blev påstået annulleret. NSK ville også få fordel af en annullation af forordningen, ligesom NSK i øvrigt også havde en selvstændig søgsmålsret med henblik på at få efterprøvet de samme bestemmelser.
- 49 Med hensyn til PowerGen's femte anbringende har Kommissionen fremsat samme bemærkninger som i forbindelse med den tilsvarende argumentation fra National Power's side (jf. ovenfor i præmis 42).

Den retlige bedømmelse

- 50 Indledningsvis bemærkes, at den klage, som NALOO har indgivet over British Coal, og som annullationssøgsmålet for Retten drejer sig om, angår lovligheden i

henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra d), sammenholdt med artikel 65 og artikel 66, stk. 7, af den af British Coal opkrævede royalty, og at British Coal i sin stævning har påstået Kommissionens stiltiende afslag på at afvise klagen for British Coal's vedkommende annulleret.

- 51 Retten har fundet, at spørgsmålet om, hvorvidt de, der anmoder om tilladelse til at intervenere, har en berettiget interesse i afgørelser, skal afgøres ud fra selve tvistens genstand.
- 52 Dette er i overensstemmelse med rækkevidden af EKSF-statuttens artikel 34 og de tilsvarende bestemmelser i EF-statutten og Euratom-statutten for Domstolen, således som bestemmelserne er blevet fortolket af Domstolen.
- 53 Ved afgørelsen af, om en intervention skal tillades, efterprøver Domstolen, om intervenienterne berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om deres interesse i sagens afgørelse er godtgjort (kendelse af 19.2.1960, sag 25/59, Nederlandene mod Den Høje Myndighed, Rec. s. 787, på s. 792). Domstolen har endvidere fundet, at der må kræves en direkte og aktuel interesse i, at der gives medhold i selve påstandene, og ikke blot en interesse i forhold til de påberåbte anbringender (jf. de citerede kendelser i sagen Lemmerz-Werke mod Den Høje Myndighed, Rec. s. 884, og i sagen Amylum m.fl. mod Rådet og Kommissionen, præmis 7 og 9). I en anden kendelse har Domstolen fastslået, at den fornødne interesse i at intervenere ikke blot skal angå abstrakte retlige spørgsmål, men skal foreligge i forhold til selve de påstande, en part i sagen har nedlagt (kendelse af 10.6.1965, sag 56/64, Consten mod Kommissionen, Rec. 1966, s. 556, på s. 558). Domstolen har udtalt, at der skal sondres mellem de parter, der begærer intervention, og som godtgør at have en direkte interesse i afgørelsen vedrørende selve den retsakt, som påstås annulleret, og dem, som kun godtgør at have en indirekte interesse i tvistens afgørelse på grund af ligheder mellem deres situation og en af parternes (kendelse af 15.11.1993, sag C-76/93 P, Scaramuzza mod Kommissionen, Sml. I, s. 5715 og 5722, præmis 11, jf. også Rettens kendelse af 15.6.1993, forenede sager T-97/92 og T-111/92, Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, Sml. II, s. 587, præmis 22, og af 8.12.1993, sag T-87/92, Kruidvat mod Kommissionen, Sml. II, s. 1375, præmis 12).

54 De af appellanterne fremførte anbringender skal bedømmes ud fra denne praksis.

Sag C-151/97 P(I)

55 Det første anbringende, National Power har fremført, må uden videre forkastes, eftersom den sammenblanding, appellant antager at kunne udlede af den appellerede kendelses præmis 29, ikke kan have indvirkning på konstateringerne i præmis 27 og 28, der i sig selv er tilstrækkelige til at udelukke, at der består den fornødne interesse i sagens afgørelse.

56 I modsætning til, hvad National Power har gjort gældende, fremgår det i øvrigt ikke af den appellerede kendelse, at der skulle være sket en sammenblanding af artikel 34, stk. 1 og 2.

57 Kravet i artikel 34, stk. 1, om en berettiget interesse i afgørelsen af retstvisten skal fortolkes på baggrund af artiklens andet stykke. Som Domstolen har udtalt i kendelsen i sagen Lemmerz-Werke mod Den Høje Myndighed, jf. ovenfor, er det i henhold til EKSF-statuttens artikel 34, stk. 1, kun personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist, der kan intervenere i denne. Ved »afgørelsen« skal forstås den endelige afgørelse, Domstolen anmodes om at træffe, således som den udtrykkes i dommens konklusion. Når det i artikel 34, stk. 2, kræves, at påstandene i en begæring om intervention skal gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en af parternes påstande, skal interessen således bestå i forhold til disse påstande og ikke i forhold til de anbringender, der fremføres.

- 58 Den appellerede kendelses præmis 29 skal herefter forstås således, at den interesse, appellanterne har påberåbt sig, ikke bestod i forhold til British Coal's påstande.
- 59 National Power's andet anbringende går i det væsentlige ud på, at selv om NALOO's klage over British Coal angik andre former for praksis, som skal bedømmes efter andre retsregler, kan afgørelsen af den af British Coal anlagte sag dog være afgørende for den situation, National Power befinder sig i, for så vidt angår NALOO's klage over National Power, og at dette udgør en tilstrækkelig interesse.
- 60 Denne argumentation kan ikke tiltrædes. Den interesse, National Power har påberåbt sig for Retten, beror ganske vist på en allerede indtrådt og aktuel situation, men som National Power selv har erkendt, støttes den påberåbte interesse kun på, at NALOO's klage over National Power efter dette selskabs opfattelse bør afvises af tilsvarende grunde som klagen over British Coal.
- 61 I den appellerede kendelse er det med rette fastslået, at National Power kun ville have en berettiget interesse i sagens afgørelse, hvis denne reelt kunne ændre selskabets retsstilling som køber af kul, der sælges af NALOO's medlemmer. Som det fremgår af den appellerede kendelse, angår sagen imidlertid kun Kommissionens afslag på at afvise en klage over den royalty, som en mineejer, dvs. British Coal, opkræver af kul, der udvindes i minerne.
- 62 De supplerende oplysninger, som National Power har givet med hensyn til NALOO's klager, og som er sammenfattet ovenfor i præmis 17, har ingen betydning for bedømmelsen af den appellerede kendelses begrundelse.

- 63 Den retspraksis, National Power har henvist til, kan heller ikke danne grundlag for at fastslå, at den appellerede kendelse er behæftet med en retlig fejl.
- 64 I den nævnte kendelse i sagen *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m.fl. mod Rådet* fandt Domstolen, at den anfægtede forordning kunne have betydning for, hvordan de indenlandske producenter af bestemte produkter var stillet, og Domstolen gav af denne grund en sammenslutning af disse producenter adgang til at intervenere, efter at den havde fastslået, at sammenslutningen havde en berettiget interesse i at varetage producenternes interesser. I sagen var producenternes og dermed også den pågældende sammenslutnings interesse i, om den anfægtede forordning blev opretholdt eller annulleret, dermed direkte, aktuel og ubestridelig.
- 65 I sagen *NTN Toyo mod Rådet*, hvori den ovenfor nævnte kendelse blev afsagt, havde intervenienten også selv anlagt et særskilt annulationssøgsmål til prøvelse af den anfægtede retsakt og havde fremsat en begæring om foreløbige forholdsregler fire dage før afsigelsen af kendelsen om, at interventionsbegæringen blev taget til følge. Intervenienten havde således samme interesse i sagens afgørelse som den part, hvis påstande intervenienten indtrådte i sagen til støtte for.
- 66 Det bemærkes endvidere, at National Power ikke har anført, hvorledes retspraksis vedrørende sammenslutningers ret til at intervenere skulle kunne overføres på den særlige situation, National Power befinder sig i, idet selskabet ikke har som sit formål at beskytte en bestemt persongrupper interesser i almindelighed. Praksis for at give sammenslutninger, der har til formål at varetage deres medlemmers interesser adgang til at intervenere i sager om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne, kan ikke påberåbes til støtte for en individuel begæring om intervention. Den vide fortolkning af sammenslutningers ret til at intervenere beror på et ønske om at forbedre mulighederne for at bedømme den sammenhæng, sagerne indgår i, således at det samtidig undgås, at en lang række individuelle personer eller virksomheder intervernerer, hvilket vil kunne hindre, at

sagen afvikles på hensigtsmæssig måde (jf. Rettens kendelse i sagen Kruidvat mod Kommissionen, præmis 14).

- 67 Af samme grunde kan British Coal's henvisning til kendelsen i sagen Radio Telefís Éireann mod Kommissionen ikke tillægges betydning, idet det forhold, at en ikke-erhvervsdrivende sammenslutning fik adgang til at intervenere, skyldtes sagens særlige karakter og den pågældende sammenslutnings organisation og formål.
- 68 Det skal endelig bemærkes, at kendelsen i sagen Moxel mod Kommissionen blev afsagt i forbindelse med et annullationssøgsmål vedrørende en kommissionsforordning om midlertidig udsættelse af forudfastsættelsen af eksportrestitutioner for bestemte landbrugsprodukter. Det fremgår ganske vist af kendelsen, som ikke er trykt i Samling af Afgørelser, at en interventionsbegæring blev taget til følge med den begrundelse, at den, der ønskede at intervenere, kunne have interesse i tvistens afgørelse, i det mindste for så vidt angår de præmisser, der lå til grund for afgørelsen. Der kan imidlertid ikke ud over den konkrete sags rammer drages konsekvenser af denne specielt kortfattede begrundelse, når der i øvrigt består en fast retspraksis (jf. i samme retning Rettens kendelse i sagen Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, præmis 15 og 16).
- 69 Med hensyn til den af National Power påberåbte ret til at råde over et retsmiddel bemærkes, at dette er et særskilt spørgsmål, som ikke kan have indvirkning på bedømmelsen af, om National Power i forbindelse med en interventionsbegæring har en berettiget interesse i sagens afgørelse.

Sag C-157/97 P(I)

- 70 De af PowerGen fremførte anbringender må forkastes af de samme grunde som anført i det foregående.
- 71 Med hensyn til det første anbringende fremgår det klart af den appellerede kendelse, at afslaget på at give adgang til intervention er begrundet i den manglende direkte interesse i sagens afgørelse, og at begrundelsen ikke som hævdet har været, at British Coal og PowerGen har haft forskellige interesser. Dette anbringende kan derfor ikke tiltrædes.
- 72 Med hensyn til det andet anbringende bemærkes, at det klart fremgår af selve den appellerede kendelses ordlyd, at formålet med søgsmålet er at få Kommissionens stiltiende afslag på at afvise NALOO's klage annulleret, udelukkende for så vidt som klagen var rettet mod British Coal.
- 73 I øvrigt bemærkes, som Kommissionen med rette har anført, at en dom kun har retskraft for sagens parter (jf. bl.a. den ovennævnte dom i sagen Schots-Kortner m.fl. mod Rådet, Kommissionen og Parlamentet, præmis 36).
- 74 I denne kendelses præmis 60 og 61 er der allerede taget stilling til PowerGen's tredje anbringende om, at British Coal's argumentation også må gælde for PowerGen's vedkommende.

- 75 Med hensyn til det fjerde anbringende bemærkes, at kendelsen i sagen Kommissionen mod NTN Corporation m.fl., som PowerGen har påberåbt sig, og som også British Coal har henvist til, ikke kan anføres til støtte for, hvad appellanten har fremført. I den nævnte sag var der således tale om, at der ved den retsakt, der blev påstået annulleret i sagen for Retten, var indført en særlig antidumpingtold, som var gældende for intervenienten.
- 76 Endelig må også det femte og sidste anbringende forkastes af de grunde, der er anført i præmis 68.
- 77 Heraf følger, at appellerterne ikke har godtgjort, at den appellerede kendelse er behæftet med en retlig fejl.

Sagens omkostninger

- 78 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i medfør af artikel 118 finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da appellerternes påstande ikke er blevet taget til følge, bør de pålægges at betale sagens omkostninger. British Coal, der har fremsat bemærkninger til støtte for appellerternes påstande, bør bære sine egne omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

1) Appellerne forkastes.

2) National Power plc og PowerGen plc betaler appelsagens omkostninger. British Coal skal dog bære sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 17. juni 1997.

R. Grass

G.C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær

Præsident